

בס"ד. ש"פ ראה, מבה"ח וער"ח אלול, ה'תשל"ז

(הנחה בלתי מוגה)

① אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים | ומבא ע"ז בהדרושים בלקו"ת דאני לדודי ודודי לי ר"ת אלול. ומבאר בלקו"ת שם, כי באלול מתחיל בחינת אני לדודי דהיינו בחינת אתעדל"ת, ואח"כ בעשי"ת (מר"ה עד יוהכ"פ) הוא זמן התגלות מלכותו ית' [ולכן אומרים אז בכל תפלות העמידה המלך, וגם תפלת אבינו מלכנו, כי בעשי"ת הוא זמן התגלות מלכותו ית'], וזהו בחינת ודודי לי. רק שצריך תחלה להיות העבודה בבחינת אתעדל"ת שהיא בחודש אלול.

אלול חת בראי - (ש"פ ראה) כ"א ע"ה (מ"ה ע"ה) רמ"ג רמ"ז

② וממשיך בלקו"ת, והנה נודע שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים [והענין הוא, דמכיון שהעבודה דחודש אלול היא בבחינת אני לדודי, אתעדל"ת פנ"ל, וידוע דכל עבודה שהיא בבחינת אתעדל"ת, צ"ל תחלה התעוררות ע"ז מלמעלה, בחינת אתעדל"ע. ומזה מוכן גם בענין העבודה דחודש אלול שהיא בבחינת אתעדל"ת, שצ"ל ע"ז התעוררות מלמעלה, בחינת אתעדל"ע.] וזהו מ"ש בלקו"ת, שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים, כי בחינת יגמה"ר המאירים בחודש אלול ענינם הוא להיות בבחינת אתעדל"ע, להיות אח"כ העבודה דחודש אלול בבחינת אתעדל"ת, אני לדודי.

③ וזהו מ"ש אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים, דבכדי שיהי' העבודה בבחינת אתעדל"ת, אני לדודי, הוא ע"י הרועה בשושנים, דשושנה רומזת ליגמה"ר, דשושנה אית בה תליסר עלין כנגד י"ג מכילין דרחמי שבפסוק: א-ל

④ סחום גר', והארה זו ומשכת מבחינת א-ל שהוא ראשית כל הי"ג מדות ומקורן וכללותן, וכמ"ש א-ל ה' ויאר לנו. [ואף שידועה השקו"ט בנגלה ובקבלה בענין המנין דיגמה"ר, אם מונין גם השמות ה' ה' או שמתחילים משם א-ל וכו' וכו', אבל עכ"פ לענין זה מתחילים משם א-ל, וכמ"ש א-ל ה' ויאר לנו, ומבואר

א-ל ה' ויאר לנו - כ"א ע"ה (מ"ה ע"ה) רמ"ג רמ"ז

י"ג מדות??

(1) שה"ש ו, ג. (2) פרשתנו (ראה) לב, א. (3) פרי עץ חיים שער ר"ה פ"א. ב"ח לטור או"ח סחקפ"א. ועוד. (4) שם. (5) ראה לקו"ת ויקרא ב, בוואילך. ובכ"מ. (6) ראה לקו"ת פרשתנו לג, ג. לקו"ש חלק כט ע' 163. (7) הקדמת הזוהר בתחלתה. לקו"ת שם לג, טע"א. (8) תשא לד, ו. (9) תהלים קיח, כז. (10) לקו"ת פרשתנו שם לב, ב. (11) ראה בפרטיוח אגרות קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"ב ע' שסט ואילך. לקו"ש ח"ד ע' 1348 ואילך. וש"נ.

א-ל ה' ויאר לנו - כ"א ע"ה (מ"ה ע"ה) רמ"ג רמ"ז

בלקו"ת¹⁵ שפסוק זה מורה להתגלות יגמה"ר]. ועי"ז אפשר להיות אח"כ העבודה בבחינת אתעדל"ת, אני לדודי.

5) וממשיך בלקו"ת¹⁶ ולהבין זה [היינו, מכיון שבאלול הוא זמן התגלות יגמה"ר, א"כ] למה הם ימות החול ואינם יו"ט כמו שבתות ויו"ט, ובפרט בעת חזמן י"ג מדות שהם בחינה נעלית ביותר, והם מתגלים ביוהכ"פ, ובודאי יש הפרש גדול בין יוהכ"פ ובין אלול. ומבאר שם¹⁷, ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו, ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כ"א ברשות, ואף גם זאת המוכרחים שבעם יחידי סגולה. וכך הענין ע"מ בחודש אלול, יוצאין להקביל אור פניו ית' בשדה. וזהו מה שימי חודש אלול הם ימות החול, דאף שאז מאירים יגמה"ק אבל מכיון שהמלך נמצא אז בשדה, אף שגם אז מכירין אותו שהוא מלך, [אף שהוא לבוש בלבושי השדה]¹⁸, שלכן אפשר לשאול הבקשות ממנו, אבל מכיון שהמלך הוא בבחינת שדה, לכן הם ימות החול ולא שבתות ויו"ט.

6) וביאור הענין, דהנה יש באדם בחינת עיר מושב [היינו בית], בחינת שדה ובחינת מדבר¹⁹. דבית הו"ע העבודה בתומ"צ בכלל, שע"י נעשה האדם דירה לו ית'. ושדה הו"ע העבודה שהיא הכנה לזה, דכמו שענין השדה כפשוטו הוא המקום שממנו תוציא לחם, שלחם כולל לא רק ענין הסעודה²⁰, כ"א כללות צרכי האדם²¹, כמו"כ הו"ע השדה בעבודה, שהוא הכנה לענין הבית. אמנם²² מדבר הוא בחינת ארץ אשר לא ישב אדם שם²³, היינו שלא ישב שם בחינת אדם העליון, שהמדבר הוא ארץ צי' ועיף כלי מים²⁴ מים אין בו אבל כו"כ²⁵, שהוא היפך ענין הבית מה שנעשה דירה לו ית', ויבזה צ"ל העבודה להפוך את המדבר דלעו"ז, לבחינת מדבר דקדושה.

8) והענין הוא, דהנה כמו שיש מדבר בלעו"ז שהוא למטה מבית ושדה, כמו"כ יש בחינת מדבר בקדושה שלמעלה מבית ושדה דקדושה²⁶ וכמבואר בלקו"ת ד"ה במדבר סיני באוהל מועד²⁷ שיש בחינת מדבר דקדושה בחינת אשר

12) שם לב, סע"א ואילך. 13) לקו"ת שם, ב. 14) ראה גם לקו"ש ח"ד ע' 1344.
15) לקו"ת שם. 16) ראה פרש"י ויצא לא, נד. 17) ראה סה"מ תרפ"ה ע' רפא ובהערת
כ"ק אדמו"ר שליט"א שם. 18) ירמ" ב, ו. 19) תהלים סג, ב. 20) שבת כב, רע"א.
חגיגה ג, א. פרש"י וישב לו, כד. 21) ראה לקו"ת שם, ג. 22) במדבר ה, א. וראה גם
מקומות שצויינו בהערה 32.

9) לא ישב אדם שם למעליותא, שהוא למעלה מציור אדם, כדכתיב²³ כי לא אדם הוא. וענינו בעבודה הוא, כאשר לימוד התורה שלו הוא למעלה ממדורה"ג, איתמר מלשון אתמר שבגמרא, שהוא לשון דבר הנלמד מאליו²⁴, וכמ"ש²⁵ אני המשנה המדברת בפ"ך, שבענין המשנה הכוונה לא רק בנוגע למשניות, כ"א לכל עניני התורה, וכמ"ש²⁶ תען לשוני אמרתך, שהוא רק כעונה אחר הקורא²⁷. ובה צ"ל העבודה להפוך את המדבר דלעו"ז שהוא למטה מבחינת בית ושדה לבחינת מדבר דקדושה שלמעלה מבחינת בית ושדה, וכמ"ש²⁸ ישושים מדבר וצ"י גוי, היינו מה שמהפכים את המדבר דלעו"ז לבחינת מדבר דקדושה, שלמעלה מציור אדם כנ"ל.

11) והנה, בבחינת מדבר דקדושה עצמו ישנם ב' בחינות²⁹. רהנה בחינה זו דכי לא אדם הוא ישנה גם באדם, והו"ע המצח שבו שלמעלה מציור הפנים שלו, מעינים וחוטם ופה ואפילו מאזניים. אמנם, בבחינה זו דכי לא אדם הוא ישנה בחינה נעלית יותר, שהוא למעלה לגמרי מבחינת אדם ואינה בערכה כלל, והו"ע הכתר והעטרה, שהוא למעלה לגמרי מהאדם ואינה בערכו כלל. ואף שגם בחינת המצח שייך לענין זה, שהרי מצח הוא אותיות נצח אלא שהו"ע מתחלף במ"ס³⁰, וענין הנצח, נצחון, שייך למלך דוקא [כמבואר בכ"מ, וגם בהמשך ההילולא דיו"ד שבט"ז³¹]. שזהו"ע הכתר והעטרה, דאין כתר אלא למלך, אבל מ"מ הרי המצח הוא חלק מציור האדם. וכמבואר בכ"מ³², מיוסד על הפס"ד בנגלה דתורה³³ דאין מעידין על פרצוף הפנים כו', משא"כ בחינת הכתר ועטרה שהוא למעלה לגמרי, מבחינת פרצוף אדם, ובחינה זו דכי לא אדם, צ"ל נמשך בבחינת אדם, וכמבואר בזהר"י דאזנים עינים חוטם ופה, הם כנגד הד' אותיות שבשם הוי"ו, וענין המצח הוא קוצו של יו"ד.

12) והנה גילוי ענין זה הוא בחינת מלך בשדה, דאז רשאיין [וכמו שמוסיף בזה כ"ק מו"ח אדמו"ר במאמרו הידוע³⁵: ויכולים כל מי שרוצה, לצאת לקבל פניו בשדה, ומכיון שאז המלך בשדה, הרי הוא מנצח את כל המניעות והעיכובים, שיהי' לו חודש אלול מוצלח בעבודתו, הן בעבודת התפלה, שזהו ענינו של

(23) שמואל-א טו, כט. (24) לקו"ת פקודי ו, רע"א. נשא כב, ב. כה, ב. (25) מגיד מישרים ר"פ ויקרא. ועוד. הובא בלקו"ת פקודי שם. נשא שם (כב, ב). ובכ"מ. (26) תהלים קיט. קעב. (27) ראה תו"א יתרו סו, ב. ובכ"מ. (28) ישעי' לה, א. (29) ראה לקו"ת במדבר שבהערה 22. (30) ראה לקו"ת תוריע כב, א. מסעי פט, רע"א. (31) סה"מ היש"ת ע' 131. (32) לקו"ת שה"ש כג, סע"ב ואילך. אזה"ת על מארז"ל ס"ע נד ואילך. סה"מ תרכ"ח ע' כד ואילך. תרכ"ט ע' עו ואילך. המשך תער"ב ח"ב ע' תתמג. סה"מ תרח"ץ ע' צ. (33) יבמות קכ, א. (34) ח"ג רכט, ב. תקו"ז ת"ע (קכב, סע"א). ע"ח שע"ר אח"פ פ"א. ר"ח שער הקדושה רפ"ח. (35) סד"ה לך אמר לבי היש"ת (סה"מ היש"ת ע' 167. היש"ת ע' 285).

- (4) חודש אלול וכן"ל דמה שושנה אית בה תליסר עלין כנגד י"ג מכילין דרחמי.
 שזהו"ע עבודת התפלה, וכן בלימוד התורה ששייך ג"כ לענין חודש אלול,
 דשושנים הוא מלשון ששונים הלכות³⁶, ענין התורה. וגדול לימוד שמביא לידי
 מעשה³⁷, קיום המצוות. וכן תהי' לנו, שתהי' כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה (5)
 ומתוקה ברוחניות, וכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות, ועד
 לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואח"כ יהי' בנין ביהמ"ק
 השלישי, מקדש אד' כוננו ידיך³⁸, ובשעתא חדא וברגעא חדא.

(36) זח"ב עדר, א. שבת ל. ב. (37) קידושין מ. ב. ב"ק יז. א. (38) בשלח טו, יז
 ובפרש"י.